

ZÁRÓBESZÁMOLÓ

Tóth Borbála

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) hallgatói mobilitási programjának keretében

2017/2018 tavaszi félév

Oriental Business
and Innovation Center
Budapest Business School

Záróbeszámoló

Tóth Borbála

Nemzetközi gazdálkodás alapszak, Külkereskedelmi Kar

Tóth Borbála vagyok, harmadéves tanuló a BGE Külkereskedelmi Karának Nemzetközi gazdálkodás (angol) szakán. A 2017/2018-as tanév tavaszi szemeszterében abban a lehetőségben volt részem, hogy a Solbridge International School of Business tedzsoni kampuszán tanuljak Dél-Koreában. Ez a program különösen fontos volt a számomra, hiszen régóta érdekelt a Távol-Keleti országok kultúrája, illetve gazdasági tanulmányaim kezdete óta nagy figyelemmel kísértem ezen országok gazdasági fejlődésének történetét. Ezen felül kiemelten érdekes volt, hogy összehasonlíthattam Dél-Korea és Japán kultúráját, ugyanis itthoni tanulmányaim részeként a japán nyelv és kultúra már első évem óta része a tanulmányaimnak. Ebben a beszámolóban szeretnék néhány szót ejteni az iskolai kultúráról és az ott kialakult barátságaimról, ismeretségeimről, az országról szerzett ismereteimről, és legfőképpen arról, hogy ez hogyan segítette fejlődésemet.

A Solbridge International School of Business a Dél-Korea közepén lévő Tedzsonban található. Nagyon szerencsésnek tartottam ezt, ugyanis a város Budapesthez hasonló méretű, így nem volt nehéz megszokni, azonban nagyon közel volt Szöulhoz, ami az egyik legélénkebb város, amelybe valaha volt lehetőségem utazni. Az egyetem az összes cserediákot egy közös kollégiumban helyezte el, ahol a kétágyas szobákban is úgy osztottak minket szét, hogy mindenki más nemzetiségű szobatárssal lakjon együtt. A szemeszterem egyik fénypontja volt, amikor megismertem a koreai szobatársamat, akivel nagyon jó barátokká váltunk azonnal, és azóta is tartjuk a kapcsolatot. Rengeteg mindenben segített, ha bármilyen kérdésem volt, számíthattam rá, ami óriási segítség volt, tekintettel arra, hogy egyedül voltam egy olyan országban, ahol a nyelvet sem beszéltem.

Az egyetemi élet is nagyon élénk volt, rengeteg klubhoz lehetett csatlakozni. Én a Filmklub tagja voltam, ahol heti rendszerességgel néztünk közösen filmeket. Mind ott,

mind az óráimon elképesztően nemzetközi volt az atmoszféra, rengeteg barátságra tettem szert koreaiakkal, brazilokkal, franciákkal, oroszokkal, és még sorolhatnám.

A tanárain is nagyon szimpatikusak voltak, nagy tapasztalattal rendelkeztek és mindig elérhetőek voltak a diákok számára.

Összességében elmondhatom azt, hogy akadémiailag is nagyon sokat adott ez a szemeszter, hiszen a rengeteg új tanárom és órám segített abban, hogy új szemszögből nézzem a világot és kritikusabban gondolkozzak.

A félév során szerencsére volt lehetőségem arra is, hogy bejárjam az országot. Mivel Szöul tényleg nagyon közel, nagyjából egy órára található Tedzsontól, így oda számos hétvégén eljutottam, volt időm alaposan felfedezni. Nagyon érdekesnek találtam, hogy még egy ekkora világvárosban is sikeresen megtalálták az egyensúlyt a hagyományok megőrzése és a globalizáció iránt, hiszen például az épületeket tekintve egymás mellett sorakoztak a régi paloták és a sokemeletes irodaházak is.

Ezen kívül sikerült még Puszan városát is megismernem a tengerparton, Gyeongju nemzeti parkját és Jinhae cseresznyefáit is. Emellett természetesen Tedzson városát is olyan alaposan felfedeztük, hogy csak külföldiek társaságában is nagyon könnyen elboldogultunk.

Személyesen a számomra a koreai kultúra egyik legfantasztikusabb szegmense a kávézók voltak. Rengeteget bejártam Tedzsonban is, és amikor megtaláltam a kedvencemet, ott a kevéske koreai tudásommal is hamar összebarátkoztam a baristákkal. A kávézók mellett a koreai ételek és éttermek is a kedvenceimmé váltak: egyik barátommal a törzshelyünkkel vált étterembe olyan sokat jártunk, hogy nem csak azt tudták azonnal az ott dolgozó koreai hölgyek, hogy milyen köretet eszünk, hanem amikor esett az eső, még az esernyőjüket is kölcsönadták, hiszen tudták, hogy úgyis visszatérünk holnap is. Ezek az apró gesztusok tették igazán felejthetlenné az ottlétemet.

Rengeteget fejlesztett személyemen is az út. Segített nem csak abban, hogy magabiztosan tudjak a világ bármely pontjára utazni egyedül, akár nyelvtudás nélkül is, de rengeteget tanultam a távol-keleti kapcsolatokról is. Az egyik órán, Asian Politics from a Regional Point of View, minden órát azzal kezdtünk, hogy egy aktuális hírt néztünk meg alaposabban, majd vitattuk meg gondolatainkat az ügyről. Ez különösen izgalmas volt, tekintve, hogy kint tartózkodásom ideje alatt történt meg az első találkozó az USA és Észak-Korea között, illetve a két Korea közötti beszélgetések is. De ezen felül is rengeteget tanultam Korea történelméről és arról az elképesztően összetett, virágzó gazdasági kapcsolatrendszerről, ami a térséget jellemzi. Ezeket az ismereteket biztosan tudom, hogy hasznosítani fogom a jövőbeni karrieremben.

Összességében szeretnék köszönetet mondani a KÜAK-nak azért, hogy mobilitási ösztöndíjukkal támogatták a félévemet, amely nélkül nem juthattam volna el egy ilyen távoli országba, illetve a BGE-nek, hogy mindenben segítette a szervezési folyamatot, és a SolBridge-nek, hogy mindenben segítettek és nagyon könnyűvé tették az egész procedúrát. Ez a félév számomra egy életre szóló élmény volt, amelynek hatását még az elkövetkezendő években is érezni fogom.